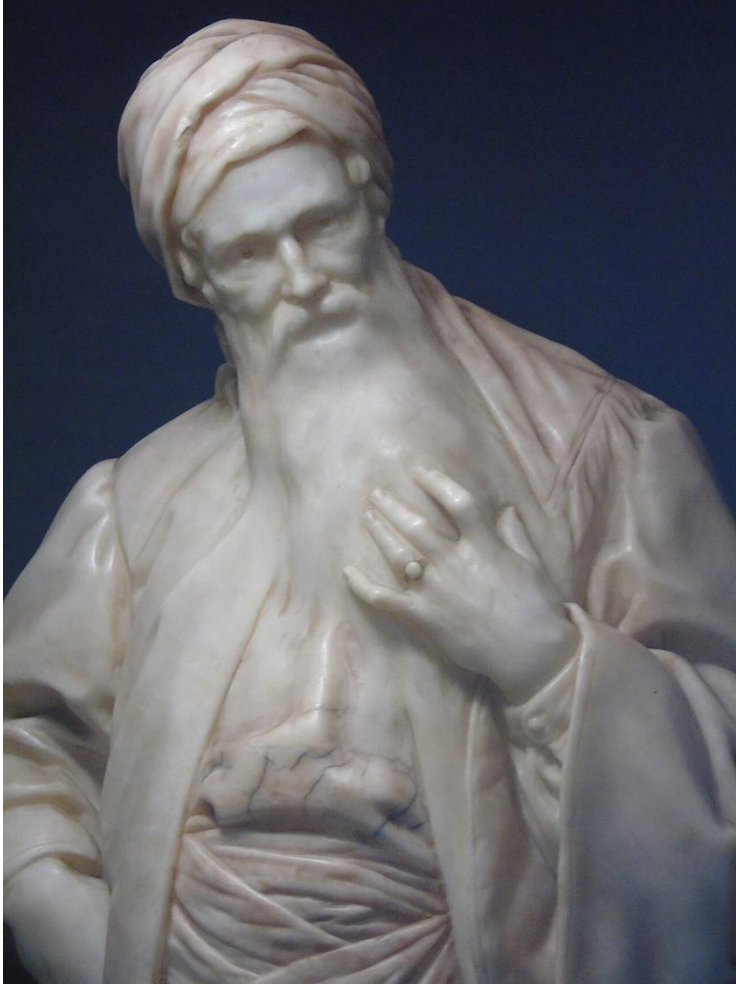

Column: Spiritualiteit

Afl 1: Nathan der Weise

In de kronieken van de spiritualiteit en oecumene schittert het verhaal van Nathan der Weise als een ster aan de hemel. Dit toneelstuk, gecreëerd door de Duitse schrijver Gotthold Ephraim Lessing, belichaamt de kernwaarden van broederschap, geloof en charitas. Zijn verhaal onthult een diepgaande boodschap van verdraagzaamheid tussen religies, het belang van oecumene en de zoektocht naar waarheid.

De Ringparabel

Nathan, een rijke koopman in Jeruzalem, is bekend om zijn wijze lessen en naastenliefde. Nathan is dus niet een ridder in de traditionele zin, gehuld in harnas en bewapend met zwaard. Zijn wapen is de wijsheid, zijn harnas de deugden van geduld en begrip.

Het hoogtepunt van Lessing's werk is de beroemde ringparabel, verteld door Nathan. Deze parabel biedt een diepgaande en symbolische kijk op de relatie tussen religie, waarheid en menselijkheid. Nathan legt uit dat er eens een man was die een kostbare ring bezat met magische krachten. Deze ring kon de drager geliefd maken bij God en mensen, maar moest altijd in de familie blijven. De man wilde de ring nalaten aan zijn drie zonen, maar kon niet besluiten aan wie. Daarom liet hij een identieke kopieën maken van de ring, zodat elke zoon een ring zou

ontvangen die niet te onderscheiden was van de echte.

Na zijn dood ontstaat er verwarring over wie de echte ring bezit, aangezien elke zoon beweert de ware ring te hebben geërfd. Ze wenden zich tot een wijze rechter, die hen vertelt dat de echte ring degene is die de grootste liefde en respect kan opbrengen voor God en de medemens, ongeacht of het de originele of een kopie is. Hiermee illustreert de ringparabel de essentie van religie volgens Nathan: niet de uiterlijke symbolen zijn van belang, maar de innerlijke houding van liefde, respect en rechtvaardigheid.

Betekenis van de ringparabel

De Ringparabel in "Nathan der Weise" van Lessing is een allegorisch verhaal dat de relatie tussen de drie grote monotheïstische religies symboliseert en richt zich op het idee van het "ware geloof". Elke zoon gelooft oprecht dat zijn ring de echte is, vergelijkbaar met hoe aanhangers van elke religie geloven dat hun pad de ware weg is naar spirituele verlichting en waarheid. De boodschap van de parabel is dat het niet

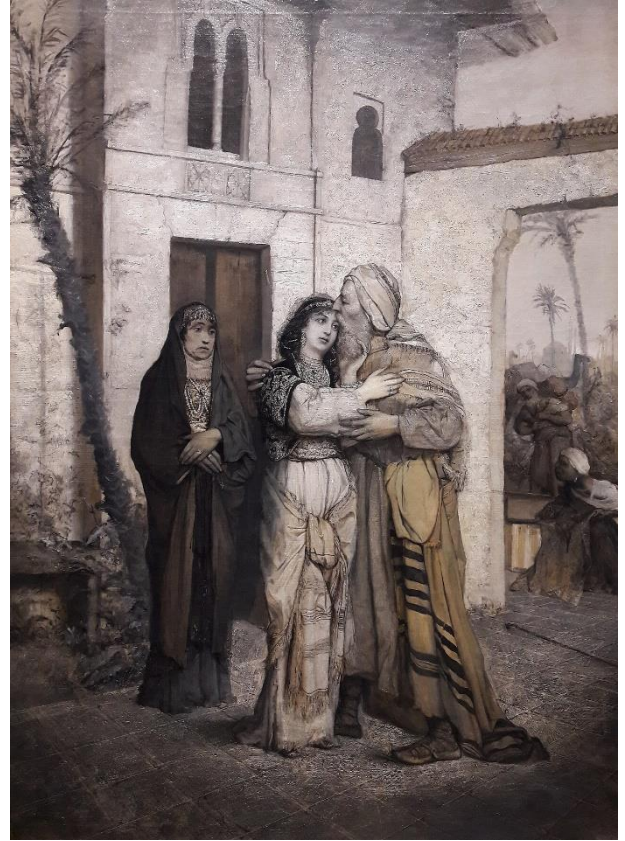

zozeer gaat om het bezit van de ware ring (het ware geloof), maar eerder om de handelingen die voortkomen uit het geloof.

De parabel onderstreept het belang van religieuze tolerantie en respect. Het is niet de exclusiviteit van één religie die de ware weg naar God vertegenwoordigt, maar eerder de morele daden en ethiek die uit elke religie voortvloeien. Het leert ons dat we moeten streven naar begrip, vrede en respect tussen verschillende geloofsovertuigingen, in plaats van ons vast te klampen aan exclusiviteit en dogmatisme.

De Ringparabel en Oecumene

De ringparabel van Nathan der Weise biedt een diep inzicht in de waarde van oecumene, het streven naar eenheid en samenwerking tussen verschillende vormen van religies. In een wereld waar religieuze intolerantie vaak de boventoon voert, roept Nathan ons op om de gemeenschappelijke kern van onze geloofstradities te herkennen en te respecteren. Hij laat zien dat ware godsdienst niet gaat om de exclusieve waarheid van één geloof, maar om de universele waarden die ons allen verbinden.

“De parabel onderstreept het belang van religieuze tolerantie en respect. Het is niet de exclusiviteit van één religie die de ware weg naar God vertegenwoordigt, maar eerder de morele daden en ethiek die uit elke religie voortvloeien.”

Oecumene nodigt ons uit om bruggen te slaan tussen culturen en geloofsovertuigingen, waarbij we de rijkdom van diversiteit vieren en gezamenlijk streven naar vrede en harmonie in een wereld waarin elke traditie een kostbare schakel vormt in het universele streven naar menselijke verbondenheid

De Eeuwige Erfenis

Het verhaal van Nathan der Weise herinnert ons eraan dat ware ridderlijkheid niet alleen gevonden wordt op het slagveld, maar ook in de harten van degenen die streven naar vrede, mededogen en rechtvaardigheid. Nathan's wijsheid, naastenliefde en toewijding aan de waarheid zijn een inspiratie voor ons allen, ongeacht onze achtergrond of geloofsovertuiging.

I.M.N. Winnubst MLJ

PR Officer

De Zomer en Christelijke Spiritualiteit

Een Tijd voor Bezinning en Verdieping

De natuurlijke cyclus van de zomer, waarin de dagen langer zijn en de natuur zich op zijn best toont, kan dienen als een krachtige metafoor voor onze eigen geestelijke groei. Zoals de natuur tijd nodig heeft om te bloeien, zo hebben ook wij tijd nodig om te groeien in ons geloof.

Een van de meest effectieve manieren om tot bezinning te komen is door stilte en gebed. In de zomer hebben we vaak meer gelegenheid om buiten te zijn, weg van de dagelijkse afleidingen. Zoek een rustige plek in de natuur - een park, een bos of zelfs je eigen achtertuin - en neem de tijd om je hoofd leeg te maken, in stilte te zitten en te bidden. Laat de natuurlijke geluiden om je heen je helpen om je gedachten te kalmeren en je hart open te stellen voor Gods stem.

Begin je gebed met dankbaarheid. Dank God voor de schoonheid van de natuur en de rust die de zomer biedt. Vraag Hem om je te helpen stil te worden en Zijn

aanwezigheid te ervaren. Luister in de stilte naar wat God je te zeggen heeft. Dit kan een diepgaande ervaring van vrede en inzicht brengen.

Naast gebed kan reflectie een waardevolle manier zijn om dieper in te gaan op je spirituele leven. Gebruik Bijbelse teksten als uitgangspunt voor deze reflectie. Neem bijvoorbeeld een passage zoals Psalm 23 en lees deze langzaam en herhaal dit een aantal maal. Overweeg wat de woorden voor jou betekenen en hoe ze van toepassing zijn op je leven op dit moment.

De zomer kan ook een tijd zijn om je geloof op creatieve manieren uit te drukken. Schilderen, schrijven of muziek maken kunnen allemaal manieren zijn om je verbinding met God te verdiepen. Laat je inspireren door de natuur en gebruik deze als een middel om je spirituele ervaringen en inzichten vast te leggen.

Bezinning betekent ook nadenken over hoe we anderen kunnen dienen. De zomer biedt vaak meer vrije tijd en kansen voor vrijwilligerswerk. Overweeg om deel te nemen aan activiteiten die gericht zijn op het helpen van anderen. Dit kan variëren van het organiseren van een buurtbarbecue om mensen samen te brengen tot het deelnemen aan missiereizen of lokale gemeenschapsprojecten. Betrek vooral andere ordeleden wanneer je activiteiten wil ondernemen. Samen staan wij sterker.

De zomer biedt een unieke gelegenheid voor christelijke bezinning en geestelijke verdieping. Door bewust tijd te nemen voor stilte, gebed, meditatie, creatieve uitdrukkingen van geloof en dienstbaarheid, kunnen we een diepere verbinding met God ervaren en onze spirituele reis verrijken. Laat deze zomer een tijd zijn van persoonlijke groei en vernieuwing, waarbij je de schoonheid van de schepping gebruikt om je geloof te verdiepen en je relatie met God te versterken.

P.N.M. Winnubst, MLJ

PR Officer

Stille Omgang van Amsterdam voor Orde van Sint Lazarus

Op 15 maart 1345, zo vertelt de overlevering, lag een man in een huis aan de Kalverstraat ziek op bed en vreesde te sterven. Hij liet een priester roepen om hem te bedienen en van het Heilig Sacrament (de hostie) te voorzien. Na het nuttigen van de hostie moest de zieke overgeven en werd het braaksel in het brandende haardvuur van zijn kamer geworpen.

“Was dat nog niet opmerkelijk genoeg: de hostie die de volgende dag door de priester van de Oude of Nicolaaskerk weer was opgehaald, keerde vanuit de Oude Kerk op wonderbaarlijke wijze in het huis van de man terug.”

De volgende dag bleek dat hij niet alleen de hostie onbeschadigd had uitgebraakt, maar bovendien dat het vuur het deze niet had aangetast. Was dat nog niet opmerkelijk genoeg: de hostie die de volgende dag door de priester van de Oude of Nicolaaskerk weer was opgehaald, keerde vanuit de Oude Kerk op wonderbaarlijke wijze in het huis van de man terug. Dit herhaalde zich daarna nog eens tweemaal.

Het gold als een bevestigingsmirakel waarmee werd aangegeven dat men in de verschijnselen de hand Gods diende te herkennen en de plaats waar het eerste mirakel was gebeurd, moest inrichten als heiligdom. De betrokkenen handelden dienovereenkomstig en verbouwden de woning met daarin de haardstede tot een devotie- of bedevaartkapel, de kapel van de Heilige Stede.

Na de bouw van de kapel van de Heilige Stede, ter ere van het Mirakel, groeide Amsterdam in de 14^e en 15^e eeuw tot een belangrijk bedevaartcentrum. Jaarlijks werden er grootse en pompeuze sacramentsprocessies gehouden. Maar aan deze cultus kwam een abrupt einde toen in 1578 het stadsbestuur overging in protestantse handen en katholieke Amsterdammers hun toevlucht moesten zoeken in schuilkerken. Voor de jaarlijkse viering en verering van het Mirakel kwam men bijeen in de Begijnhofkapel.

Toen in de 19e eeuw in Nederland het katholieke geloof weer openlijk was toegestaan, kwam de Mirakeldevotie langzaam weer op gang. De doorbraak van de cultus kwam echter pas aan het einde van de 19e eeuw tot stand, toen Amsterdammer

Joseph Lousbergh een geschrift ontdekte waarop de precieze middeleeuwse route van de Mirakelprocessie beschreven stond. Samen met vriend Carel Elsenburg besloot hij in 1881 die route weer op devotievolle wijze, in ‘stille omgang’, na te lopen.

Het idee van Joseph en Carel sloeg aan en binnen enkele jaren groeide hun initiatief uit tot een grote beweging. De initiatiefnemers besloten zich te organiseren in het ‘Gezelschap van de Stille Omgang’ en spoedig kwamen ook steeds meer katholieken van buiten Amsterdam naar de stad om deel te nemen aan de jaarlijkse Stille Omgang. Heden ten dage is er nog altijd

een vaste groep van ongeveer 7000 deelnemers aan de nachtelijke stille tocht.

De groei zette zich gestaag door met tientallen zustergezelschappen in alle grote plaatsen van Nederland. In 1956 werd een absoluut hoogtepunt bereikt met 80.000 deelnemers, die verspreid over drie nachten de tocht ondernamen. De groei werd echter na 1965 weer afgebogen in een snelle afname, onder meer veroorzaakt door

een grote welvaartstijging en de gelijktijdige ontkerkelijking en secularisatie van de samenleving.

In de nacht van zaterdag 16 op zondag 17 maart 2024 is de eerste gerichte aanwezigheid geweest vanuit de Militaire en Hospitaalorde van Sint Lazarus van Jeruzalem en het Genootschap van het Groene Kruis. Negen écuyers, écuyères en

Ordeleden hebben zich bij de in totaal drieduizend pelgrims uit binnen- en buitenland gevoegd en de tocht naar de hoofdstad gemaakt om de innerlijke stilte te midden van de drukte van de nacht te ervaren. De pelgrims hebben in de avond deelgenomen aan de Heilige Mis in de Begijnhofkapel aan het Spui te Amsterdam alvorens in stille devotie de Stille Omgang te lopen. Tijdens de tocht werd de intentie van dit jaar in gedachten gehouden: ‘Pelgrims van Hoop, Biddend voor Vrede’

De avond werd, na afloop, als zeer indrukwekkend bestempeld.

Pelgrimages groot en klein zijn essentieel in het voeden van de eigen religieuze en spirituele bodem. Voor zij die leven met de drie ridderlijke waarden: Charitas, Spiritualiteit en Traditie indachtig, betekent pelgrimeren het levend houden van een traditie, het voeden van de eigen spirituele bron en het verbeteren van het zelf ten behoeve van een gezonde en gelukkige samenleving.

U bent van harte uitgenodigd de evenementenkalender van zowel de Militaire en Hospitaalorde van Sint Lazarus van Jeruzalem en het Genootschap van het Groene Kruis in de gaten te houden voor een volgende gelegenheid in broeder- en zusterschap samen op te trekken en verrijkende ervaringen op te doen.

Meer informatie over De Stille Omgang vindt u op de website www.stille-omgang.nl.

Ook zijn er twee bijzondere publicaties met een historisch perspectief: ‘Het

Mirakel van Amsterdam – biografie van een betwiste devotie” geschreven door Charles Caspers en Peter Jan Margry, Uitgeverij Prometheus 2017; en “Stilte in de Stad” – beleving van de Stille Omgang in Amsterdam.

R.L. Fabrizi

Bestuurslid Genootschap van het Groene Kruis, bestuurslid Gezelschap van de Stille Omgang van Amsterdam